

Nordenfjords den 14-06-2014

Oprettet: tirsdag, 24. juni 2014 00:15

Skrevet af Helge Jakobsen

Vores første tur med Mazda-klubben og så skal vi skrive referat, hmm, det synes lidt pudsigt men vi får forklaringen senere på dagen og så giver det god mening.

Vi har set frem til denne tur og virkelig håbet på godt vejr for den bedste måde at køre Mazda MX-5 på, er med kalechen ned, vind i håret og solbriller på.

Vi kommer lidt for sent afsted så ideen om at køre ad småveje op gennem Østjylland er lagt bag os og vi kører mod nærmeste tilkørsel til motorvejen (Horsens N) og med et godt solidt tryk på speederen går det nordpå.

Vi ankommer til N. O. Jensen A/S fem minutter i ti, de fleste er allerede ankommet og holder i to rækker med fronten mod hinanden, vi bliver budt velkommen og får parkeret bilen. Det er et flot syn der møder os, 27 Mazda MX-5er af forskellige årgange og farver, med hver sit eget udtryk selv om det er den samme bil.

Det er dejligt at møde mennesker med samme interesse og vi føler os hurtigt som en del af fællesskabet, da der er masser at snakke om.

Personalet hos N. O. Jensen byder på rundstykker, brunsviger, kaffe og the.

I dagens anledning har de lavet specielle tilbud på bremser, kalechepleje mm. **Desuden har de lavet et permanent tilbud på 10% rabat på alle reservedele til MX5 klubben.**

Vi spiser og hyggesnakker en halv times tid, herefter går vi ned i butikken hvor der er mulighed for at bestille eller købe ting til bilen. Præcis kl. 10.57 sidder vi alle i vores biler og de første triller ud fra parkeringspladsen.

Inden vi har sat os i bilerne har vi fået et lille indblik hvordan man agerer når man er en del af en bilkortege, vi skal køre så tæt at vi kan læse den forankørende nummerplade og vi skal holde øje med at de bagvedkørende er med i forhold til lyskryds og sving. Gennem selve Aalborg skal vi ikke tage disse hensyn men gør det alligevel og det fungerer fint. Vi skal over Limfjordsbroen og på grund af vejarbejde er ruten lagt lidt om i forhold til den oprindelige plan. Af samme årsag tager det temmelig lang tid at komme igennem krydset ved broen. Turen gennem Aalborg er rigtig hyggelig, forbipasserende kigger efter os, stopper op, vinker og smiler til os.

Vi kommer ud og køre på små snoede landeveje hvor vi mødes af et grønt bølgende nordjysk landskab hvor man højt oppe kan høre lærken synge.

Vi kører via Grindsted nord om Hammer bakker til det store og flade Damfenner-område i Store Vildmose hvor vi har vores første stop ved en af de 19 nummererede gårde som staten opførte i 1935. Staten opkøbte Vildmosen i 1920.

Gård nr. 18 som i dag hedder Vildmoseporten er nu restaureret (skete fra 2004 til 2007) og fungerer som et egns og oplevelsescenter i Store Vildmose, den ser ud som den gjorde i 1949.

I forbindelse med opdyrkningen af Store Vildmose blev der i 1935 af staten oprettet en såkaldt opdrætningscentral (karantænestation) for ungkreaturer, som ikke var smittet med smitsom kalvekastning og kvægtuberkulose. 3000 ha af Store Vildmose blev købt af Birkelse Gods, mosen blev kultiveret, og der blev bygget 19 historiske staldgårde samt den såkaldte "Centralgaard", hvorfra et personale på 80 landvæsenselever røgtede dyrene.

På disse gårde stod kreaturerne vinteren igennem, og om sommeren græssede de i Store Vildmoses fenner (græsmarker). I slutningen af 40'erne påbegyndte man afviklingen af karantænestationen, og den vestlige staldlænge på gårdene blev indrettet til beboelse og staldgårdene bortforpagtet.

Vi bliver budt velkommen af Christian Larsen som fortæller os om stedet og højmosen. På gårdspladsen spiser vi vores medbragte mad og drikkevarer, derefter bliver vi vist rundt på gården og får fortalt om udstillingen i de forskellige længer af gården.

Turen med Christian Larsen slutter ude i den fredede del af mosen hvor vi afprøver den gyngende undergrund, vi står oven på 4 meter spagnum.

Nogle af de planter der møder os i området er, mosebølle, tranebær, muldebær, kæruld samt rosmarinlyng, klokkelyng og hedelyng samt den kødædende plante soldug.

Soldug – ser flot ud, men er et lumsk, kødædende monster – især hvis man er en flue

Man begyndte at dræne mosen i 50'erne og dyrke kartofler, efter optagning i efteråret opbevares kartoflerne i kasser á 1000 kg, der køles ned til 3-4 grader, der gør at kartoflen kan holde sig hele vinteren.

Derefter kører vi rundt om Nordstjernen ved Aabybro og fortsætter ned over Ryå, til den flade halvø Gjøl. Vi kører på dæmningen gennem naturreservatet Ulvedybet over til Øland i Han Herred.

Vi kører ad små veje gennem Han Herred til Kokkedal hvor vi drikker eftermiddags-kaffe på slottet.

Kaffe og kage indtages i de flotte lokaler

Vi parkerer vores biler på en lang række foran slottet, det ser umådelig flot ud op mod det hvide slot.

Kokkedal Slot er en nordjysk herregård, og dens historie går helt tilbage til middelalderen. Den nævnes første gang i 1407, da herresædet tilhørte væbner Anders Albrechtsen.

Hovedbygningen, der ligger højt på et bakkehæld med vid udsigt over Limfjorden, er rejst på et bakkeformet voldsted omgivet af lerede grave. På voldskråningerne er der nu haveanlæg.

En senere ejer var den meget lærde, magister Peder Eriksen, der på trods af sine 14 uægte børn, var udset til biskop. På Valdemar Atterdags tid beherskede Kokkedal store dele af Limfjordsområdet. I middelalderens tidlige år var gården knyttet til adelsslægten Banner.

Kokkedal omtales ofte som verdens mest hjemsøgte slot.

Lejlighedsvis høres en hestevogn køre gennem porten. Den siges at være fandens ligvogn, der henter den norske adelsdame Karen Galde. Hun havde viet sin sjæl til den onde mod resten af livet at leve af gourmet mad og lækkerier. Allerede i 1600-tallet spiste man godt på Kokkedal, men gæsterne i dag kommer forhåbentlig sikkert hjem fra besøg i restauranten.

Ud over talrige vej bump er dette den eneste bakke vi passerer på dagen ;-)

Vores sidste stop er Aggersborg som er Danmarks største vikingeborg der ligger ved Aggersund på nordsiden af Limfjorden.

Fra udgravningen af anlægget er fundet mange oldsager. Mange importerede luksusvarer er fundet – f.eks. fandtes der i det største hus perler af **bjergkrystal** og stumper af glaskander. I et stolpehul lå en sammenklemt guldarmring, det største guldfund i Danmark efter guldhornene. Guldarmringen er kopieret og kan ses på museet ved anlægget.

Aggersborgs beliggenhed – beskyttet og dog let tilgængeligt med skib – skal ses i lyset af, at Limfjorden på borgens tid var åben for sejlads i tre retninger: vest, øst som i dag, men dengang også mod nord gennem Sløjen. Muligvis har man måttet trække skibene forbi Løgstørgrunde. Desuden lå Aggersborg ved en af den ældgamle hærvejs tre passager over Limfjorden (der var også overgange ved Staunnord for Farstrup og en anden ved Lindholm Høje i Aalborg-forstaden, Nørresundby).

Ved afslutningen udtalte alle deltagere deres begejstring over turen

På dette sted med en fantastisk udsigt over landskabet og Limfjorden siger vi farvel og tak for i dag, vi er dog nogle der ikke siger nej til at slutte dagen med en is fra ishuset på havnen i Løgstør.

En gammeldavs med kugler ligger godt i maven og nu er turen for alvor slut.

Vi vil gerne takke for en dejlig dag i godt selskab, det var en meget veltilrettelagt tur og vi har set Nordjylland på en helt anden måde end vi plejer.

Med venlig hilsen Helge og Inge.